

Entrevista amb Pepa Chesa, presidenta del Partit Valencià Nacionalista (PVN)

“En la construcció del país calen tots els nacionalistes”

El PVN ha tornat a proposar la creació d'un bloc nacionalista valencià amb vista a les pròximes eleccions. Segons la presidenta del partit i tinent d'alcalde d'Oliva (la Safor), Pepa Chesa, s'ha de fer un front comú contra l'espanyolisme.

Quina valoració fa el PVN de l'actual conjuntura política al País Valencià quan es compleixen deu anys de la promulgació de l'Estatut d'Autonomia?

—La valoració ha de ser negativa. Actualment els valencians tenim una Generalitat pròpia, unes Corts pròpies, elegim els nostres representants, però al nostre entendre això no és suficient. L'Estatut reconeix unes competències i el govern del partit socialista, moltes d'elles no les aplica. De què serveix tenir competències, per exemple, en ordenació del territori si des del PSOE no es desenvolupen aquestes competències; o una Llei d'Us i Ensenyament del Valencià que ni les mateixes institucions públiques, en molts casos, apliquen.

—El fet que el PSPV no esgoti les competències al màxim, ¿pot ser una de les raons que han fet que últimament es parli més de nacionalisme al País Valencià?

—Bé. Aquesta pot ser una de les raons, però indubtablement n'hi ha d'altres. Era una cosa que d'alguna forma havia de passar perquè els valencians se senten estafats després de deu anys d'Estatut, amb totes les expectatives que va crear.

—I la recent escissió d'Unió Valenciana protagonitzada per Miquel Ramon i per Francesc Martínez Leon, té alguna cosa a veure amb aquesta nova dinàmica social o és un cas de transfuguisme, com afirmen la UPV i el corrent nacionalista d'Esquerra Unida?

—Jo pense que aquests dos polítics em mereixen un gran respecte i d'altra banda em pareix un poc atrevida l'anàlisi d'aquestes dues formacions. Ho dic perquè en el mateix cas ens trobarem, per exemple, jo i altres companys en el moment que vàrem abandonar la UPV i es va constituir a partir d'aquella escissió el PVN. Les escissions sempre tenen una arrel, una arrel que poden ser discrepàncies ideològiques, discrepàncies estratègiques, etc.

—Però aquesta anàlisi està feta des d'un punt de vista ideològic. No en va Martínez

Leon va presentar quan era regidor del grup mixt una moció per a l'acceptació per part de l'Ajuntament de València de les normes de l'Acadèmia.

—Jo veig fatal el tema de la moció de Francesc Martínez Leon perquè és tornar a obrir una polèmica que pense que avui no té cap tipus de sentit. Ara, també puc dir que gent d'ENV, amb la qual nosaltres tinguérem contactes inclús abans del reforçament d'aquesta formació, sí que són gent nacionalista. No ens enganyem, nacionalistes de nació valenciana.

—¿Com pot combinar-se el nacionalisme de nació valenciana i el nacionalisme clàssic del País Valencià, altrament dit catalanisme, en un mateix projecte polític?

—En el procés de construcció del País Valencià, que està per fer, calen tots els nacionalistes. El problema fonamental i l'objectiu final serà aconseguir la sobirania. Qualsevol valencià que estiga per aquest objectiu pot ser un company de viatge.

—¿I com pot fer-se si, per exemple, en un tema tan important per a la vertebració del país com el de la llengua ja existeixen diferències insalvables?

—Jo no sé què decidirà ENV en el seu congrés, però espere i confie que no es pronuncie per les normes de l'Acadèmia com les normes a aplicar lingüísticament. En tot cas, si mirem les estadístiques, dels cinc mil i escaig regidors que han elegit els valencians en els municipis del país, només noranta-un regidors són de la UPV i una trentena, regidors del PVN. Però més de quatre mil ho són del PSOE i del PP, de forces clarament espanyolistes. Davant d'aquesta situació els nacionalistes ens dediquem una vegada més a barallar-nos entre nosaltres. Consegüentment amb aquesta anàlisi el PVN fa una proposta de bloc nacionalista per a les pròximes eleccions. Ja la vàrem fer per a les eleccions autonòmiques i municipals passades, en

aquells moments únicament a la UPV perquè ENV no existia. I la Unitat del Poble Valencià no va ni respondre directament al PVN sinó que ho va fer per la premsa a través del seu secretari general. Ara, davant les eleccions generals el Partit Valencià Nacionalista torna a fer la proposta de bloc.

—¿Quines són les relacions del PVN amb ENV en aquests moments?

—El Partit Valencià Nacionalista va iniciar unes relacions amb una sèrie de gent que havia format part de l'antiga ENV. Arran d'aquestes converses s'inicia una col·laboració entre gent del PVN i aquesta gent que en aquell moment no funcionaven organitzativament com a ENV. El pas del regidor i del senador a les files d'ENV ho canvia tot i, per tant, en aquests moments, nosaltres estem a l'espera del congrés d'aquest partit per a veure què diuen sobre algunes qüestions que per nosaltres són fonamentals.

—Així, doncs, amb vista a les eleccions estatals, el PVN està pendent del resultat del congrés d'ENV?

—A la primera força que li tornarem a fer la proposta és a la UPV. Aquesta vegada hi va haver resposta i vàrem tenir una reunió amb una representació de la direcció d'UPV a Sueca. I va quedar clar per part dels dirigents d'UPV que no estaven d'acord amb la proposta de bloc. Una candidatura que aglutine tots els nacionalistes valencians davant les eleccions generals, segons la UPV, no suma vots. El protagonisme, diuen, el té la UPV, són les sigles conegudes i és l'única força nacionalista arrelada a la societat. De totes maneres, en aquella conversa, al final va quedar una porta oberta a possibles contactes posteriors. La nostra sorpresa va ser quan la UPV, a les poques setmanes, anuncia els seus candidats a les eleccions generals. No obstant, la proposta continua damunt la taula, per a UPV i per a qualsevol força nacionalista que tinga com a objec-

tiu la sobirania del poble valencià.

—*¿Per què el nacionalisme valencià organitzat no ha aconseguit engrescar la majoria dels nacionalistes del país?*

—Aquí es donen molts factors. Primer de tot, el nacionalisme fins ara ha estat un moviment d'elit, que discuteix molt sobre l'essència, sobre la nació, sobre la llengua, etc., i parla poc de les necessitats i la problemàtica real de la gent. Li costa connectar amb la globalitat de la societat valenciana. Des de començament dels vuitanta, la UPV, que era aleshores l'única força nacionalista del País Valencià, ha portat una política bastant erràtica. Ara era la força necessària, després era l'esquerra verda, després l'esquerra verda valenciana..., amb aquesta ambigüïtat de missatge, molts nacionalistes no han arribat mai a apuntar-se a aquesta opció i d'altres pel camí s'han anat quedant.

—*¿Quins eixos ha de seguir, doncs, el nacionalisme per a arrelar en la societat valenciana?*

—Primera cosa i fonamental: el nacionalisme ha de ser capaç de plantejar i donar solucions als problemes que té la majoria de la societat valenciana. Problemes econòmics, problemes en tots els camps del món del treball, etc. Això no vol dir que no hem de parlar de cultura; evidentment que sí, però hem de parlar de tot.

—*¿No els ha tingut fins ara, aquests programes, el nacionalisme?*

—Jo pense que no. Des del nacionalisme s'ha parlat de problemes no negue que importants, però la veritat és que ha fet poques propostes concretes respecte a la problemàtica global del País Valencià. Un partit nacionalista no pot donar un missatge adreçat només a un sector concret de la població, amb un determinat nivell cultural i un determinat poder adquisitiu. Això té un sostre i lògicament el nacionalisme ha de tenir una vocació majoritària i ha de ser l'eix vertebrador.

—*¿Hi ha cap partit nacionalista que no tingui el nacionalisme com a eix? ¿Ho diu per la UPV?*

—La UPV ha abanderat el nacionalisme com una reivindicació més. És a dir, la UPV és una força defensora d'una gran quantitat de reivindicacions justíssimes, però minoritàries: feminisme, ecologisme, pacifisme, i el nacionalisme com una més. Quan nosaltres diem que el nacionalisme és el nostre eix vertebrador, no volem dir que aquestes reivindicacions no càpiguen dins del nostre programa, però el nostre eix vertebrador és el nacionalisme. Per al-

—*¿Fins a quin punt el conflicte lingüístic ha condicionat la tasca del nacionalisme i li ha dificultat el camí?*

—És clar que el conflicte lingüístic ha creat una guerra civil entre valencians que va en perjudici de tots. I amb tot això, el més interessat a mantenir aquesta situació torna a ser el PSOE perquè no defineix clarament les coses i trau profit de la definició dels altres. Però jo crec que ha arribat l'hora de trencar aquesta dicotomia; ja

no és catalanisme contra valencianisme, ha de ser catalanisme i valencianisme versus espanyolisme.

—*¿Què pensa el PVN de la proposta que va fer el president Pujol sobre una major col·laboració institucional entre els governs del Principat i del País Valencià?*

—És una proposta magnífica i necessària. Les relacions amb Catalunya han de ser unes relacions normalitzades, entre altres coses perquè tot l'eix mediterrani en el qual nosaltres estem inclosos necessita coordinar-se. Ho veiem en coses importantíssimes com el tren d'alta velocitat, etc. Fer-ho d'una altra manera és tenir una ceguesa política total i absoluta.

—*¿Però aquesta coordinació s'hauria de fer com a Països Catalans o a nivell del nou marc mediterrani? O dit d'una altra forma, ¿s'ha d'abandonar la idea de Països Catalans i plantejar-se altres vies de redreçament nacional?*

—Primer de tot, el que s'ha d'aconseguir és tenir País Valencià, perquè si no, difícilment tindràs països. El país encara no el tenim fet i, per tant, és una falsa problemàtica la que

es planteja, ja que la majoria de valencians se senten espanyols, ni valencians ni catalans. ¿I el futur? Ja veurem, primer guanyem el país i quan siguem sobirans ja decidirem què fem de la sobirania. Queda molt de temps per a poder parlar d'una realitat de Països Catalans. I una vegada més parlem d'essències, de coses que a la gent no li interessin.

Joan Morales

“Tota persona que estiga per la sobirania del País Valencià pot ser un company de viatge.”

RIA · A GIL

tra banda, davant la situació d'aquest país, és imprescindible una força nacionalista aglutinadora de tots els nacionalistes valencians, i els nacionalistes valencians són plurals com ho és la societat valenciana. En un principi, la UPV pareixia que seria aquest projecte, però ha fracassat en aquest paper de força aglutinadora del nacionalisme perquè per a ser-ne militant has de ser moltes coses a la vegada.